

Dokumenti

Publicēts: 03.11.2020.

Lai Latvijas Republikā visām nacionālajām un etniskajām grupām garantētu tiesības uz kultūras autonomiju un kultūras pašpārvaldi, 1991.gadā tika pieņemts likums par Latvijas nacionālo un etnisko grupu brīvu attīstību un tiesībām uz kultūras autonomiju.

2005.gadā ar likumu „Par Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību” tika pieņemta un apstiprināta 1995.gada 1.februāra Vispārējā konvencija par nacionālo minoritāšu aizsardzību (turpmāk — Konvencija). Šī likuma 2. pantā tika definēts nacionālo minoritāšu jēdziens, nosakot, ka termins "nacionālās minoritātes", kas nav definēts Konvencijā, (Konvencijas izpratnē) nozīmē Latvijas pilsoņus, kuri kultūras, reliģijas vai valodas ziņā atšķiras no latviešiem, paaudzēm ilgi tradicionāli dzīvojuši Latvijā un uzskata sevi par piederīgiem Latvijas valstij un sabiedrībai, vēlas saglabāt un attīstīt savu kultūru, reliģiju vai valodu. Savukārt, personas, kas nav Latvijas vai citas valsts pilsoņi, bet pastāvīgi un legāli dzīvo Latvijas Republikā, nepieder nacionālajai minoritātei Konvencijas izpratnē atbilstoši attiecīgajā Latvijas Republikas deklarācijā sniegtajai nacionālās minoritātes definīcijai, bet kas sevi identificē ar šai definīcijai atbilstošu nacionālo minoritāti, var izmantot Konvencijā paredzētās tiesības, ja vien likums nenosaka izņēmumus.

Latvijā spēkā esošie dokumenti:

- [Vispārējā konvencija par nacionālo minoritāšu aizsardzību](#)
- [Likums par Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību](#)
- [Likums par Latvijas nacionālo un etnisko grupu brīvu attīstību un tiesībām uz kultūras autonomiju](#)

<https://www.km.gov.lv/lv/dokumenti-2>